

[Sevelsted.]

Endvidere blev det fra Venstres Side fremhævet, at inden Partiet kunde tage endelig Stilling til det Spørgsmaal, hvor stort et Beløb det vilde være rimeligt at yde. Kommunerne i Statstilskud til deres Hjælpekasseudgifter for Finansaaret 1929—30, maatte man have en betydelig klarere Oversigt over forskellige Forhold vedrørende denne Sag, end det paa det daværende Tidspunkt var muligt at have, bl. a. om, hvor store Hjælpekasseudgifterne antagelig vilde blive for Finansaaret 1929—30. Og ikke mindst savnede man Oplysninger om, hvad der var Aarsagen — eller rettere sagt Aarsagerne, for der har sikkert været flere — til den kolossale Stigning, der havde fundet Sted i Hjælpekasseudgifterne i de sidste Aar.

Da den højtærede Socialminister erklærede, at det var umuligt for ham at give de ønskede Oplysninger paa det daværende Tidspunkt, henstillede Venstres Medlemmer af Hjælpekasseudvalget — og man gav ogsaa Udtryk herfor i den Betænkning, der blev afgivet den 19. Marts —, at man stillede hele denne Sag i Bero, indtil Rigsdagen traadte sammen til Efteraaret, hvor man da kunde have en klarere Oversigt over hele dette Forhold, og hvor de af Venstre ønskede Oplysninger, som Socialministeren havde givet Løfte om skulde blive tilvejebragt i Sommerens Løb, kunde foreligge.

I Bemærkningerne til det Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat i denne Samling, og som vi nu har til Behandling, er der ikke ret mange af de Oplysninger, som Venstre ønskede tilvejebragt, men jeg gaar ud fra, at den højtærede Socialminister, for saa vidt der bliver nedsat et Udvalg angaaende denne Sag, vil komme til Stede i dette Udvalg og give de Oplysninger, som han paa et tidligere Tidspunkt har givet Løfte om at tilvejebringe.

Selve Lovforslaget er meget let overskueligt, som det ogsaa blev sagt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Det indeholder kun faa Paragraffer: I § 1 bestemmes det, at det ordinære Beløb for Statskassens aarlige Bidrag til Kommunernes Hjælpekasseudgifter, som ved Loven af 29. April 1913 er fastsat til 250 000 Kr., for Finansaaret 1929—30 skal forhøjes til 1 500 000 Kr. Og i § 2 siges det: denne Lov træder straks i Kraft.

I de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, oplyses det, at Kommunernes Udgifter til Hjælpekasserne i Aaret 1929—

30 har udgjort lidt over 16 Mill. Kr., medens de i Aaret 1928—29 var ca. 17.9 Mill. Kr.; der har altsaa været en Nedgang fra Aaret 1928—29 til Aaret 1929—30 paa knap 2 Mill. Kr. Venstre havde — af de Grunde, jeg allerede har gjort Rede for og derfor ikke skal gentage her — ventet en saadan Nedgang; jeg indrømmer tilige, at vi havde ventet en betydelig større Nedgang; og mener ogsaa, vi var berettiget til at vente, at Nedgangen var blevet større, end den i Virkeligheden blev.

Den højtærede Socialminister var imidlertid af den anden Opfattelse, da Ministerens Forslag om at bevilge 1 Mill. Kr. i ekstraordinært Statstilskud var til første Behandling her i Tinget, idet Ministeren da udtalte, at han ikke forventede og ikke mente, at der kunde være Tale om, at Kommunernes Hjælpekasseudgifter for 1929—30 vilde blive mindre, end de havde været det foregaaende Aar. Paa det Omraade har Ministerens Bedømmelse af Forholdene altsaa ikke helt kunnet holde Stik, men det skal Ministeren dog paa ingen Maade høre ilde for fra min Side, at Udgifterne er blevet mindre, end han havde regnet med.

Men nægtes kan det jo ikke, at de Beløb, som de aarlige Hjælpekasseudgifter er kommet op paa, er af en foruroligende Højde. Vi behøver blot at gaa 5—6 Aar tilbage, saa vil man kunne se, hvilken kolossal Stigning der har været.

Jeg minder om, at i 1924—25 var de samlede Hjælpekasseudgifter 6 490 000 Kr., og i 1925—26 var de oppe paa 7 452 000 Kr. I 1926—27 steg de atter 1 Mill. Kr. til 8 336 000 Kr., og nu kommer det store Spring i 1927—28 til 13 924 000 Kr., eller en Stigning paa ca. 5 Mill. Kr. I 1928—29 naaede vi endda op paa 17 900 000 Kr. — det højeste Beløb, vi endnu nogen Sinde har været oppe paa, at der for et enkelt Aar har været udbetalt i Hjælpekasseudgifter, en Stigning fra det foregaaende Aar paa ca. 4 Mill. Kr. —, medens man nu for indeværende Aar, 1929—30, igen er nede paa ca. 16 Mill. Kr.

Dette er en Stigning i disse 5—6 Aar paa ca. 10 Mill. Kr., og det er denne Stigning, som man hidtil ikke har været helt klar over Aarsagen til, men som man maa søge at faa klarlagt i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat. Og lad mig føje til, at den højtærede Socialminister jo ogsaa har givet Løfte om at ville skaffe Klarhed paa dette Omraade.

Paa mit Partis Vegne kan jeg erklære, at vi er rede til at gaa ind i en Udvalgsbehandling og at foretage en nøje Prøvelse